Křesťanská mezinárodní solidarita

CSI
30 let úsilí o náboženskou svobodu
Christian Solidarity International

Číslo 2 / 2007



Žena s dítětem (Nyanut Awer Kunc)

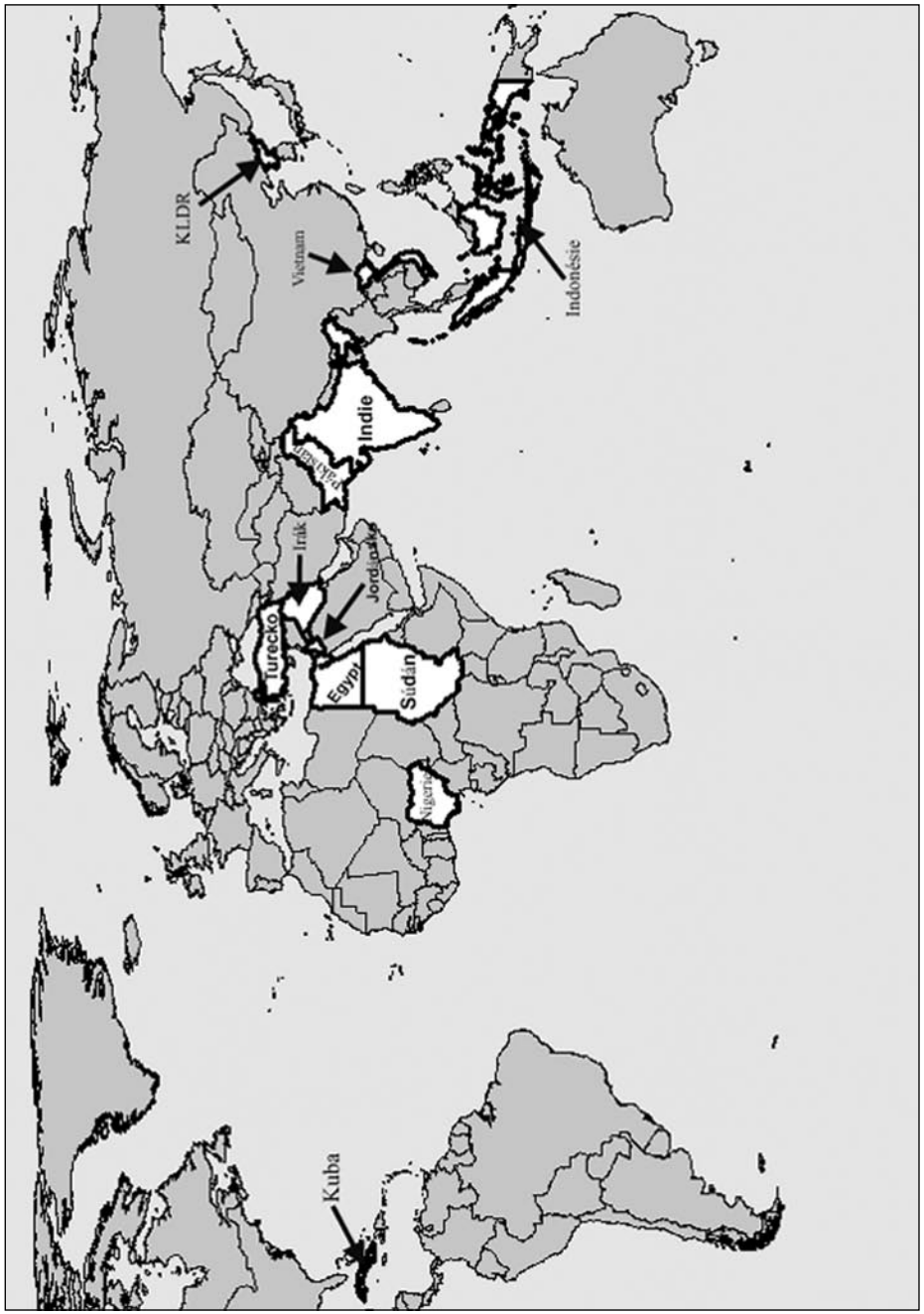
Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 16

www.csi-cr.cz

Státy, ze kterých přinášíme zprávy v tomto čísle



Úvodník Annette Walder-Stückelbergerové



8. březen byl před mnoha lety určen jako Mezinárodní den žen. V tomto čísle Zpravodaje bych vám chtěla připomenout ty ženy, které na sebe musejí často brát nevýslovnou tíseň, útlak a pronásledování – přestože jsou ženy. Bůh stvořil člověka jako muže a ženu. Vzájemně se doplňují a jsou božím obrazem. Přesto je tato jejich rovnost v mnoha kulturách neznámá, často se špatnými dopady už na malá děvčata.

V bibli vidíme ženy často ve výjimečném postavení. Mysleme na Mirjam, Mojžíšovu sestru, která svojí chytrostí a odvahou zachránila bratra, kojence. Proslaveným ženám jako Deboře, Ester a Rút dal Bůh důležité úkoly ve svém plánu spásy Izraele. Maria byla zvolena, aby porodila Božího Syna.

Znovu a znovu se mne dotýká osud každé koptské dívky v Egyptě, která je unesena, provdána za muslima a donucena přijmout islám. Stůjme při nich a jejich rodinách. Modleme se, aby se mohly vrátit a zasaďme se o to, aby jejich doživotní znásilňování skončilo, například podpisem na protestní arch, který najdete v tomto zpravodaji (podívejte se na naše webové stánky).

Milí přátelé CSI, děkuji vám, jménem pro víru utiskovaných a pronásledovaných, srdečně za vaši lásku a věrnost, kterou podporujete naši práci. Ať je vám Bůh blízko a bohatě žehná vám i vašim blízkým.

Vaše Annette

Ještě pár poznámek

Za 40 roků komunismu získalo v naší zemi MDŽ u většiny národa nelichotivý nádech (jeden ze senátorů žádal letos jeho vymazání z Významných dnů). Rovnost muže a ženy však přineslo až křesťanství a svatý otec nezapomene 8. 3. ženám k jejich svátku popřát. V tomto čísle je také proto věnována větší pozornost našim sestrám a jejich pronásledování (Súdán, Egypt, Nigerie, Indonésie). Dále věnujeme pozornost exodu křesťanů z Blízkého Východu a jejich nezáviděníhodnému osudu. Můžete se také seznámit s hospodařením, jak jsme naložili s vašimi dary.

Máme zájem, aby se informace o pronásledování Církve (největšímu v jejích dějinách) dostaly k co nejvíce lidem. Proto prosíme o zprávu o osudu našeho zpravodaje, kam jej posíláme ve větším množství (je množství dostatečné, přebývá, neposíláme na více míst pod společnou duchovní správou a pod.) a jeho rozšiřování. Sdělte nám i pokud si nepřejete vkládat složenky.

Abychom podpořili Vaše modlitby, rozhodlo představenstvo o dotisku knížečky „Růženec“. Budeme jej přikládat dárcům do příštího čísla Zpravodaje. Učitelé náboženství si mohou napsat o knížečky pro svoje žáky. A poslední sdělení: máme novou adresu: Křesťanská mezinárodní solidarita – CSI, P.O. Box. 8, 750 11 Přerov.

Děkujeme jménem pronásledovaných a vězněných za Vaše modlitby, dary a Protestní lístky.

František Kopečný

Súdán

Pomoc CSI vyhnaným ženám a dětem

Tisíce lidí uprchly z Dárfúru před islamistickým násilím do Jižního Súdánu. Gunnar Wiebalck píše o jejich strádání a činnosti CSI, která obětem poskytuje nejnutnější pomoc.

Hrob Abuky je ještě čerstvý. Kopeček z hlíny u trnitého keře označuje místo, kam uprchlíci ženu pohřbili. „Neměla nic jiného, jen obyčejnou střevní chřipku," říká lékařský asistent Isaac Yai. „Ale nemohl jsem jí pomoci." Abuk je další obětí v mladé historii Súdánu, tak bohaté na tragické události.

Pomoc pro uprchlíky

Mezi dvěma armádními jednotkami u města Meiramu, nedaleko hranic s Dárfúrem, vypukl ozbrojený střet. Ten se dotkl také kolonie uprchlíků z Jižního Súdánu, jež zde vznikla před dvaceti lety. Nakonec došlo k pogromům, v jejichž důsledku uprchlo 10 000 lidí. Když se o tom dozvěděl Dr. Luka Deng, okamžitě sestavil seznam s nejdůležitějšími léky. Deset tisíc humanitárních souprav bylo v několika přepravních letadlech dopraveno uprchlíkům v buši. Když jsme přistáli, vycházely z buše zástupy lidí, kteří se shromáždili kolem přistávací dráhy.

Co jsme přinesli však nebude stačit. Další pomoc je nutná. Udýchaní lidé obklopili letadlo a pomohli s jeho vyložením. S Dr. Dengem hovořili také o svých problémech a hrůzách, které měli za sebou. „Když jsem byla ještě mladá dívka, uprchli se mnou rodiče z Jižního Súdánu na sever," vypráví do oranžového šátku zahalená Bakhita Wol. Mladá žena s typicky kmenovými znaky na čele drží v náruči drobounké dítě. „Nedaleko města Meiramu jsme začali nový život, můj otec Wol Wol Akok sbíral a prodával ibiškové květy (k přípravě čaje)." Rodina Bakhity se však v severní části Súdánu nikdy necítila jako doma. Ale po své svatbě se Bakhita těšila na vlastní rodinu. Navíc otcův obchod na tržišti umožňoval rodině dobré, byť skromné živobytí s kozami a dobrou chýší.

Otec zavražděn

V listopadu 2006 toto všechno náhle skončilo. „Vyrabovali stánek mého otce na tržišti. Když se bránil, byl zavražděn," vypráví Bakhita. Zabit byl také Bakhitin manžel, její matka je po útěku nezvěstná. Už si o událostech v Meiramu dokážeme udělat obrázek. Poté, co súdánské bezpečnostní služby ze Severního Súdánu zasáhly do bojů, došlo ke zneužívání dětí. Jejich mrtvoly vojáci naháželi do šachet studní. Došlo také ke znásilňování, rabování, vypalování i vraždám černého afrického obyvatelstva.

Naděje v boji o přežití

Bakhita se do Meiramu už nikdy nevrátí. „Jsem ráda, že jsem zpátky v zemi, kde jsem se narodila. Teď žiji pod tímto stromem, ještě jsem neměla čas obstarat si trávu pro vlastní chýši."



Lidé se sbíhají k letadlu, kterým přiletěli pracovníci CSI. (CSI)



Dr. Luka Deng, spolupracovník CSI, s Bakhitou a jejím dítětem. (CSI)

Při dlouhém zpátečním letu přemýšlím o rozdílu mezi drsnou realitou uprchlíků v Majok Yithieu a umělým, třpytivým konzumním světem u nás doma. „Nikdo kromě CSI těmto lidem neposlal plachty, přikrývky, moskytiéry, nádoby na vodu a kuchyňské nástroje." S těmito slovy se s námi rozloučil James Mawien, domorodý koordinátor humanitárních akcí.

Pro tisíce lidí tak CSI zůstává jedinou nadějí. I v budoucnosti budeme společně s našimi štědrými dárci s nasazením pomáhat.

Situace žen

Nucené svatby, nucené obřízky, násilná islamizace. Ženy jsou v konzervativním islámském společenském řádu často považovány jen za „továrny na syny", bez práva na vzdělání a vlastní rozhodování. V Súdánu zůstávají v otroctví desetitisíce žen a mezinárodní veřejnost odvrací zrak. Nyanut Awer Kuac (obr na titulní straně) uprchla před islámskými milicemi z Dárfúru. Setkali jsme se s ní v buši, pod akáciovým stromem ve vyprahlé pustině. Její dítě bylo blízko smrti. Její osud je příkladem nepředstavitelné nouze žen, kterých se, navzdory všem deklaracím OSN a mezinárodním dnům, nezastává žádná lobbyistická skupina a jsou opuštěny celým světem.

Rozhovor s Bonou Malwalem

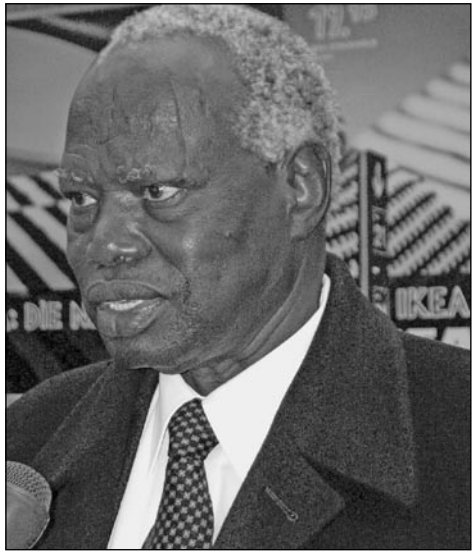
Na dalších řádcích přinášíme rozhovor s Bonou Malwalem, súdánským intelektuálem a politikem. Jako novinář publikoval také v „Sudan Times". Ve svých článcích pranýřoval otroctví, a proto skončil ve vězení. V exilu ve Velké Británii strávil 18 let svého života. Momentálně působí ve vládě súdánského prezidenta Umara Bašíra jako poradce pro zahraniční záležitosti.

Švýcaři vědí o Súdánu málo. Jaká je tam situace dnes?

Měli jsme tři občanské války a jsme zde od toho, abychom je urovnali. Na jihu máme dobrou mírovou dohodu. Konflikt na východě snad skončí. Ten v Dárfúru v některých místech stále zuří. Věříme v mezinárodní pomoc, aby i tento konflikt mohl být vyřešen.

Hovoříte o občanské válce. Nemělo by se spíše hovořit o genocidě?

Občanská válka je prvním krokem ke genocidě. Když se lidé vzájemně neakceptují, pak zničí jeden druhého.



Bona Malwal činnost CSI označil za úspěšnou. (CSI)

Co je největším problémem Súdánu?

Všechny tyto války zpracovat. Dvaadvacetiletá občanská válka (1983-2005) byla dlouhá a krvavá. Infrastruktura je zničená. Jako člen vlády chci být objektivní a těmto problémům se postavit. Usiluji o řešení.

Může malá organizace přispět k řešení tohoto problému? Jak hodnotíte činnost CSI v Jižním Súdánu?

CSI je klasickým příkladem toho, co může malá organizace učinit. Je to úspěšný příběh. CSI je sice malá, ale skutečně se zasazuje pro chudé.

Bona Malwal poskytl rozhovor pro švýcarský křesťanský internetový server LiveNet (www.livenet.ch). Rozhovor připravil Daniel Gerber.

Nejistá budoucnost

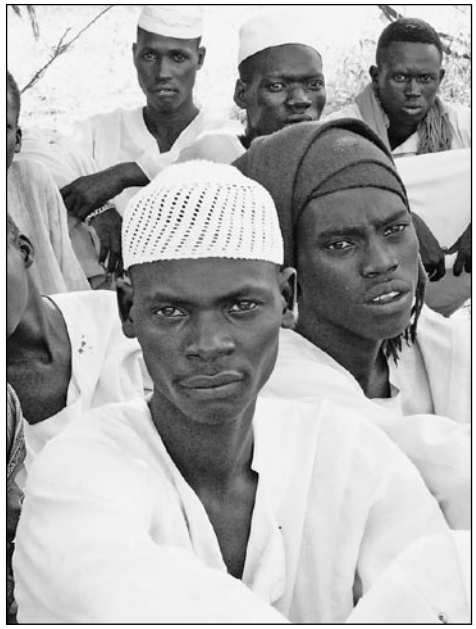
Lidé v Jižním Súdánu budou po šestiletém přechodném období v roce 2011 v referendu rozhodovat o budoucnosti své země. Buď si zvolí nezávislost, nebo jednotu Súdánu. Čím více se však bude datum referenda blížit, tím se téma budoucnosti země stane ještě ožehavějším a výbušnějším. Když se podíváme na zkušenost Východního Timoru, kde po referendu vypukly násilnosti ze strany útočníků usilujících o uchování svazku s Indonésií, není jisté, zdali v Súdánu bude mír, či zda znovu promluví zbraně. Modleme se za mír v Súdánu.

Nový začátek pro poislámštěné mladíky

Nucená islamizace byla účinná. U mnoha mladých otroků, kteří byli za účasti CSI osvobozeni, nezůstalo vůbec nic z jejich původně křesťanské výchovy. CSI jim chce být ve staré vlasti nápomocna v hledání jejich křesťanských kořenů.

V uplynulých letech osvobodila CSI desetitisíce otroků. Většina těchto mladých lidí byla po léta v moci otrokářů. Po násilné islamizaci a traumatech jim často trvá několik let, než se jim podaří uspořádat si znovu svůj život. Již v předminulém čísle jsme vyprávěli o mladém muži Dengu Wolovi, kterému dal majitel jméno Mohammed.

Deng Wol byl společně s 51 súdánskými otroky za účasti CSI osvobozen 8. září 2006 v Mayom Akolu (severní Aweil). Tento nedůvěřivý mladík s vystouplými lícními kostmi v zapadlém obličeji byl vyloženě podvyživený. Pozvali jsme ho, aby se s námi najedl. Deng Wol ale kategoricky odmítl.



Mohammed alias Deng Wol mezi dalšími islamizovanými mladíky. (CSI)

Nečistá krev

Jeho dřívější otrokář Ali Abakir mu vtloukal do hlavy, že nevěřícím prosakuje malé množství krve ze špiček prstů. Ty se dotknou jídla. Když s nimi bude jíst ze stejné mísy, tak bude pojídat jejich nečistou krev. A to je zakázáno. I když byl Deng už z otroctví vysvobozen, islámský otrokář mu i nadále nepřímo ovlivňuje život.

Navenek svobodný, vnitřně traumatizovaný

Léta otroctví zanechala v Dengově životě stopy. Byl odvlečen ještě jako dítě po jednom nájezdu na vesnici. Jeho muslimský otrokář Ali Abakir zastřelil Dengova otce i strýce a znásilnil ve vesnici několik žen. Po tomto traumatickém zážitku Deng pochopil, že musí Ali Abakira na slovo poslouchat. Vraha svého otce musel oslovovat „otče“. Ze strachu se Deng smířil s tím, že mu bylo dáno jméno Mohammed. Začal také chodit do školy Koránu a učil se arabsky.



Gunnar Wiebalck z CSI předává humanitární balíček Dengu Wollovi. (CSI)

Po několika letech už Deng dovedl číst Korán samostatně. Učil se, že Alláh trestá nevěřící strachem a hrůzou a že nemuslimové jsou zkažení lidé, kteří se snaží muslimy svými slovy a svou krví otrávit. Když jsme Denga fotografovali, viděli jsme v jeho očích strach a odpor. Nový „otec“ a koránská škola poranily Dengovi (Mohammedovi) duši. Napohled je sice opět svobodný, ale k překonání jeho nedůvěry povede ještě dlouhá cesta.

Zpět ke křesťanským kořenům

Dalším příkladem, jak špatné ovoce přináší otrava myšlení násilně islamizovaných otroků, je patnáctiletý Wol Wol Akot z Wakabilu ve východním Aweilu. Z chlapce pokřtěného na jméno Santino byl vychován „boží bojovník“, aby válčil proti vlastním lidem.
Wol se stal svědkem toho, jak muslimští nájezdníci uťali hlavy jeho kamarádům Dengovi, Lualovi a Ngorovi. Wol byl odvlečen spolu s dalšími. Cestou na sever vojáci v noci znásilňovali unesená děvčata a ženy. Wol slyšel jejich pláč a nářek.

Chlapcův otrokář Ibrahim Bakhir z něj chtěl udělat fanatického muslima. Ve škole Koránu v Mokadamu se Wol učil arabsky. Bylo mu vštěpováno, že jeho dinkští soukmenovci jsou nevěřící. Neznají Alláha, a nemají proto nárok žít.

Propaganda jej nakonec přivedla jako „božího bojovníka“ zpátky do jeho vlasti, kde bojoval proti příslušníkům vlastního kmene. Ve více než deseti osadách se Wol podílel na vypalování slámou pokrytých chýší, zásobáren a kostelů. „Vůbec se mi to nelíbilo,“ řekl Wol po svém osvobození. „Musel jsem to dělat, protože jsem byl Arab. Jen tak jsem mohl přežít. Moji rodiče byli křesťané a nechali mne pokřtít jménem Santino. Teď, když jsem byl otroctví zbaven, mohu opět žít jako křesťan. Křesťanství mne nenutí zabíjet lidi.“

CSI pomáhá v novém začátku

Navrátilci z otroctví dostávají jako pomoc v nouzi „humanitární balíčky pro přežití“, které obsahují to nejnutnější k novému životnímu začátku ve staré vlasti. Dr. Luka Deng, lékař a spolupracovník CSI, o tyto lidi pečuje po zdravotní stránce. CSI rovněž podporuje stavbu nové křesťanské školy v Mayen Abunu, kde se budou učit bývalí otroci.

Osvobozeno 102 otroků

V lednu 2007 bylo v Súdánu osvobozeno 102 černých afrických otroků, kteří se vrátili do své vlasti v Jižním Súdánu. Tuto akci podpořila i CSI.

Většina osvobozených otroků – hlavně chlapci a mladí muži – byla zajata arabskými milicemi za podpory súdánské centrální vlády v průběhu více než dvacet let trvající občanské války mezi muslimskou vládou v Chartúmu a Súdánským lidovým osvobozeným hnutím (SPLM/A).

Podobně jako v případě minulé osvobozovací akce ukázaly rozhovory s navrátilci příběhy psychologického a fyzického zneužívání. Převážná většina osvobozených otroků byla vystavena bití, rasovým a náboženským urážkám a nuceným pracím. Bylo jim znemožněno praktikovat jiné náboženství než islám. Většina žen a dívek se stala obětí sexuálního zneužívání. Zde jsou některé příklady toho, co tito lidé museli zakusit.

Šestnáctiletá Agor Deng byla opakovaně znásilněná svým pánem Adamem Abakirem a jeho společníky. Adam Abakir a jeho žena jí nožem vyřízli nehty, protože odmítla poslechnout příkaz k drcení zrní. Také ji pod výhrůžkami smrtí nutili, aby se modlila jako muslimka.

Třicetiletý Garang Akot Wiir se stal taktéž obětí násilí. Jeho pravá ruka a noha byly částečně ochromeny poté, co byl zbit a za trest na 24 hodin pevně svázán za pokus o útěk. Svým pánem byl přejmenován na Abdelrazika Ezzadina.

Pětačtyřicetiletá Achal Loc Wiel byla postřelena do nohy při nájezdu na otroky. Při útoku a nuceném pochodu do severní části Súdánu ztratila manžela a tři děti. Achal byla hromadně znásilněna přáteli svého otrokáře. Byla taktéž přinucena k opuštění křesťanské víry a muslimským modlitbám.

Osvobození a zdokumentování osudů 102 otroků se uskutečnilo zásluhou spolupráce mezi arabsko-dinkskými mírovými výbory, úřady státu Aweil, místními církvemi a CSI.

Reverend Tito Athian, súdánský kněz z episkopální církve a dlouholetý partner CSI, vyjádřil radost nad osvobozením otroků: „Děkuji Vám za to, že jste pomohli k návratu našich lidí z otroctví. Nyní mohou slyšet Ježíšovu radostnou zvěst a zvolit si vlastní náboženství.“

Aaron Cohen, aktivista v boji proti otroctví a konzultant pro legislativu proti nekalému obchodu s lidmi, který se účastnil několika akcí CSI na osvobození otroků, prohlásil: „Ve 23 zemích jsem mohl přímo vidět, jak pozitivní vliv mají dobré programy na situaci otroků. CSI v Súdánu vytvořila udržitelný a efektivní program, pomocí něhož byly osvobozeny tisíce otroků a který inspiroval legislativu proti obchodu s lidmi a přinesl naději lidem v zajetí. Průkopnická práce CSI v Súdánu může jít příkladem všem abolicionistům.“

CSI stojí v popředí kampaně za vymýcení otroctví v Súdánu již od roku 1995. Letos tomu bude 30 let od založení CSI a 200 let od zrušení britského obchodu s otroky.

Poděkování za rok 2006

Děkujeme Vám za podporu úsilí CSI v Súdánu. V roce 2006 CSI pomohla uprchlíkům, osvobozeným otrokům a dalším obětem genocidy dodávkami 13 200 humanitárních souprav pro přežití, 149 tunami potravin a semen. Doručila také léčiva v celkové hodnotě 41 916 amerických dolarů. CSI tak mohla v minulém roce pomoci více než 100 000 lidí v Súdánu.

Neohrožené svědectví

4. listopadu vystoupil, jako host Výroční konference v Mnichově, Nassim Ben Iman, pocházející z pravověrné muslimské rodiny, která přišla do Německa ze Severní Afriky. Nejdříve pohrdal „nevěřícími“ Němci a chtěl se stát teroristou. Přesto dopadlo všechno zcela jinak.

Bylo to opravdu Nassimovo přání stát se teroristou, protože byl vážně přesvědčen, že se bude Alláhovi líbit, když budou v jeho jménu zabíjeni lidé. Pak potkal mladé křesťany, kteří ho svým příkladem přesvědčili, že křesťanství znamená něco více než jen příslušnost k náboženskému seskupení. Protože dává víru dosáhnout s pomocí Ježíše živého vztahu k Bohu, jako Otci. Nassim se stal svědkem požehnání, které z takového vztahu prýští a roste, když se začal věnovat radostné zvěsti. Šest roků tajil své obrácení před vlastními rodiči. Jak už poznal, stát se křesťanem přináší kletby a zlořečení. Přesto Nassim vytrval a stále a stále svědčil členům rodiny o své nové víře, až se jeho otec nechal pokřtít.

Už 2500 mešit v Německu

4. listopadu vystoupil Nassim, mluvící plynně německy, na Mezinárodní výroční konferenci CSI v Mnichově. Mluvil o hluboké lásce, která ho spojuje s rodáky. Jeho nová víra nevede k tomu, že by jimi opovrhoval, ale naopak jeho vztah prohlubuje. Nassim se pokládá nejen za neohroženého svědka Kristova, ale současně za svědka hrozby šíření militantního islámu, který se násilím a naftopenězi šíří po celém světě. „Mohu tvrdit, že jen za posledních 25let vzrostl počet muslimů ze 450 milionů na 1,25 miliardy“. V Německu je už na 2500 mešit. Diskuse o nošení šátků, vyučování islámu a sídliště s 80% muslimů jsou na denním pořádku.
Křesťanské hodnoty jsou nahlodávány

Razantně se rozšiřující islám je provázen zároveň oslabováním křesťanských hodnot. Nassim, sám otec pěti dcer, poukazuje na

dramatický pokles porodnosti v Evropě, zatímco islámští přistěhovalci mají dětí hodně. Poukazuje také na to, jak arabské země, jako Saudská Arábie, investují obrovské objemy peněz do šíření islámu. Tak jsou v Africe, ale i v Evropě a Americe financovány pomoci pro chudé, které jsou však vždy spojovány s výstavbou mešit a islámských škol. K tomu je přidáno ještě vysílání radikálních kazatelů.

„Boj zbraněmi“.

Nassim potvrzuje, že muslimové chápou každou úspěšně postavenou mešitu, či školu za „dobytou muslimskou oblast – rozšíření oblasti míru“ (protože země nevěřících jsou oblasti války, boje). Zatímco v Evropě je stavba mešit v rámci náboženské svobody prakticky bez omezení, nesmí si křesťané postavit v islámských zemích kostel obvykle vůbec. Jednání muslimů je určováno jejich vzory, především samotného Mohameda. Pravověrný muslim zakládá svou hrdost na svých prorocích a krvavé války za její šíření za historicky zaručené. Verze koránu, propagující mírumilovný islám, pocházejí z raného období Mohamedova působení v Mekce, kde se ještě nezačal projevovat faktor politické moci. Po jeho přesídlení do Mediny nastupuje masově militantní a nepřátelská forma koránu. Tato samotná mírná verze se nikdy neprojevovala jako láska k nepřátelům. Živobytí, starost o něj a jeho ztráta je muslimům zcela cizí. Krédem božích bojovníků bylo a zůstává „Bojovat zbraněmi proti nevěřícím dokud nezmizí pokušení k odpadu od islámu.“

Ve stínu smrti

Nassim varoval také před sebeklamem. Když muslimové dodržují v Evropě platné zákony, není to znakem úspěšné integrace. Snaha o zavedení islámského práva šária zůstává vždy otevřená. Nassim se ptal, zda jsou protesty u nás žijících muslimů navrub obětí práva šária opravdové. Strašné tresty - za krádež useknutí ruky a kamenování za cizoložství, jsou totiž jasným porušováním lidských práv. Dalším důvodem rychlého šíření islámu je také situace konvertitů. Ti musejí počítat s pohrdáním, pronásledováním, násilím a smrtí. Nassim to obzvláště pociťoval, protože se sám teprve nedávno mohl projevit svobodně, neboť tolik lidí bylo zavražděno. Přestože Nassim, jeho žena a děti žijí v ohrožení smrtí, má největší starost o pasivitu a rozšiřující se nevěru okolního obyvatelstva.

Ježíš proměňuje

Ježíšovo učení změnilo život severoafričanů. Nebojácně se hlásá otevření církevních společenství a dveří církve muslimům. Ale pro hlásání nenávisti a násilí jsou naše „dveře zatarasené“, prohlašuje Nassim Ben Amin.

Kamenování pro 22letou křesťanku?

Od února 2006 žije 22letá křesťanská studentka Ladi Mohammed v ilegalitě. Muslim ji obviňuje z „Chybně směrované a ponižující výpovědi o islámu“. Měla se dostavit před šária soud. Cestou se jí však podařilo utéct. Dvanáct svazových států Nigerie totiž požaduje za „Za rouhání proroku Mohammedovi“ trest smrti ukamenováním.

Stane-li se někdo v islámském severu Nigerie křesťanem, riskuje život. To zakusila také 22letá Ladi Mohammed. Studovala na ošetřovatelku a porodní asistentku v Sokoto, hlavním městě stejnojmenného svazového státu v severní Nigerii. Žijí tam hlavně muslimové. Svazový stát zavedl před 6 lety právo šária. 2. února 2006 se její muslimská přítelkyně Tambulwal zeptala, proč je jako dcera islámského otce křesťanka. Ladi zkouší vysvětlit své přítelkyni základ své neotřesitelné víry v Ježíše. Nato ji označí Tambulval jako „nevěřící“. Přes Ladiny prosby zachovat klid, nedá se Tambuwal zastavit. Považuje za svoji povinnost dovést Ladi k tomu, aby

Žádejte ochranu pro Ladi Mohammed

Sender (odesílatel)

Křesťanská mezinárodní solidarita
Předmostí - Náves 38
751 24 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

12,- Kč

His Excellency
President Olusegun Obasanjo
State House
Abuja, Federal Capital Territory
Federal Republic of Nigeria

se místopřísežně zřekla své křesťanské víry. Jinak ji Alláh jednoho dne povede k odpovědnosti za hřích opomenutí.

Kamenování pro rouhání Bohu

Po týdnu se objevila Tambulwal spolu se dvěma muslimskými přítelkyněmi. Společně Ladi vytýkaly „chybně směrované a ponižující výpovědi proti islámu“ a „rouhání proroku Mohammedovi“. S pokřikem „Allahu Akbar“ (Bůh je větší) ji obklíčili a fyzicky napadly. Když zasáhl vedoucí studentů a chtěl je uklidnit, požadovali mluvčí „Muslimského studentského sdružení“ pro Ladi trest smrti. Má být na místě samém ukamenována. Ale přece jen po delší diskusi bylo rozhodnuto přivést mladou křesťanku před islámský soud šária. Ten má Ladi za rouhání Mohammedovi odsoudit na smrt.

Útěk do podzemí

Cestou k soudu se Ladi podařilo svým pochopům uniknout. Ukryla se v domě svých křesťanských známých. Krátce nato se její islámští spolužáci dověděli o jejím zmizení. Obvinili představené školy, kteří Ladi doprovázeli cestou k soudu, že na ni dávali málo pozor. Proto jim mohla zmizet. Svoji zlost si vylili studenti na domě představeného, který vypálili. Pak fanatici napadli své křesťanské spolužáky. Nakonec muselo učiliště uzavřít své brány. Všude ve městě Sokoto visely



Ladi Mohammed

Your Excellency,

We would like to draw your attention to the fate of the 22-year-old **Ladi Mohammed.** She was studying at an institute for the training of nurses and midwives in Sokoto, capital of the Federal State of Sokoto.

In February 2006, the young Christian faced the death sentence by stoning for “alleged” blasphemy against the Prophet Mohammed.” The accused was able to escape. Ever since, Ladi Mohammed has been in hiding, because fanatical Muslims are determined to kill her.

Reliable sources state that the blasphemy charge brought against Ladi Mohammed is unfounded. We call you to ensure protection from further harassment.

_____ _____

Place, date (místo, datum) Signature (podpis)

Rádi bychom obrátili Vaši pozornost na osud 22leté Ladi Mohammed. Studovala na zdravotní škole v Sokoto, hlavním městě provincie Sokoto.

Pro údajné rouhání proroku Mohammedovi jí hrozí trest smrti ukamenováním. Podařilo se jí sice uniknout, ale od té doby se musí neustále ukrývat, protože fanatičtí muslimové se ji snaží zabít.

Důvěryhodné zdroje dokazují, že obvinění vznesená proti Ladi jsou smyšlená. Žádáme Vás, abyste zajistil její ochranu před dalším pronásledováním.

plakáty s fotografií Ladi. Na strategických místech města byly postaveny islámské hlídky. Přesto se Ladi podařilo spoluvěřícím propašovat z města. Ale ani tak si nemůže být mladá křesťanka jistá. V sousedním městě Kaduna a dokonce i v Ladině rodišti visí pátrací plakáty s její podobiznou. Již rok žije Ladi v ilegalitě: „nemohu se nikde objevit na veřejnosti a jsem velmi osamělá. Nemohu se už nikdy vrátit do svého rodiště.“

Zákaz modliteb pro křesťanské studentky

Ve škole pro ošetřovatelky začala platit pro křesťanské studentky značná omezení. Platí zde zákaz modliteb pro křesťany. Jsou zakázána jakákoliv křesťanská shromáždění. Muslimové mohou naproti tomu dodržovat předepsané modlitební časy, využívat mešitu náležející ke škole a číst korán. Zvlášť utlačované budou křesťanské studentky, které se odmítnou vdát za muslima.

Kam iráčtí křesťané?

Maličká část obyvatel Iráku jsou křesťané (4-5%), tvoří však 40% uprchlíků ze země. Ale nikdo je nechce, dokonce ani USA.

„Všichni křesťané chtějí odejít z Iráku“ s těmito slovy nás přijali Georges Mansour a Salim Gorgies v městské části Beyoglu města Istambulu a dodávají „ale tady v Turecku nemůžeme také zůstat“. Spolupracovníci CSI John Eibner a Gunard Wiebalk vyslechli koncem listopadu 2006 jejich volání o pomoc a navštívili je v jejich tureckém exilu.

Exodus křesťanů

Uprchlíci přišli částečně již před lety z Bagdádu a Mosulu do sousedního Turecka. Asi 400 rodin je v Istambulu, to je asi 1600-1700 lidí. Dalších asi 100 rodin žije mimo město. Většinou jsou to chaldejští křesťané. Bydlí v boudách na zadních dvorech, ve vlhkých sklepeních a odstavných prostorách. Jejich děti nemohou chodit do školy a na ulicích se jim vysmívají jako „Arabům“. Nemohli si obvykle při svém útěku z Iráku skoro nic vzít a mnozí jsou poznamenáni hrůznými zážitky z posledních dnů ve staré vlasti: ztráta blízkých, násilné scény, vypálené kostely, těla bezhlavých farářů. Salim Gorgies je zemědělský inženýr. Měl v Iráku své včelařství. Teď je vše zničeno a zplundrováno. Protože pracoval jako řidič pro americkou armádu, přepadli jeho dům atentátníci. Před očima jeho ženy a dětí byl zasažen do hlavy a do prsou, ale přežil. Georgies nevěří, že za dva až tři roky budou ve městech Basra, Kirkuk, Bagdád nebo Mosul ještě nějací křesťané.

Vzpomínky na Bagdad

Francis Matti Yunam a jeho žena Mariam Elia Marcos bydleli v šíitské oblasti Bagdádu. Mají čtyři děti, dva syny a dvě dcery.,, Jako křesťané jsme byli obtěžováni a uráženi. Můj muž a jeden syn pracovali ve velké bagdadské nemocnici. Islamisté ji vyhodili do vzduchu. K tomu přišel smrtelný útok na našeho syna Shakara a únos blízkého příbuzného. Zaplacení výkupného 10000 USD nevedlo k jeho propuštění, ale zabití“, říká paní Marcos. Po útěku do Turecka utrpěl Francis záchvat mrtvice, ale rodina si nemohla dovolit lékařské ošetření. Jejich přístřeším jsou nyní dvě místnůstky. Na zdech visí kříž a obrázky s náboženskými motivy, vzpomínky na život v Bagdádu.

„Raději zemřeme“

Adress Gileana Sliwa a Basima Ismael Isso z Mosulu mají tři chlapce:Andyho, Adresse a duševně zaostalého Andersona. Otec vypráví:„Přišli jsme do Istambulu už v roce 1998. V Iráku jsme měli problémy s veliteli z tak zvaného Al-Hadidi klanu, který tehdy ovládal provincii. Chtěli znásilnit moji ženu. Pro ně to bylo normální, vždyť my jsme byli křesťanští „nevěřící“ a oni muslimové. Protože jsem svoji ženu chránil, byl jsem na úřadech očerněn a šest dní zavřen. Musel jsem dát velký úplatek, abych byl propuštěn. Obtěžování mojí ženy pokračovalo a příslušníci klanu se chtěli pomstít. Museli jsme Irák opustit, abychom si zachránili životy. Několikrát jsme se pokusili vycestovat do Austrálie. Ale tato země nechce rodiny s postiženými dětmi. Zde pracuji v továrně na zpracování plastů. Mám plat 600 tureckých lir (asi 8000 Kč) z toho jde 300 na nájem, 100 na elektřinu a vodu a na živobytí nám zbývá sotva 200. Nepřestoupili jsme na islám, abychom přežili. Raději zemřeme.“

Pomoc CSI iráckým křesťanům

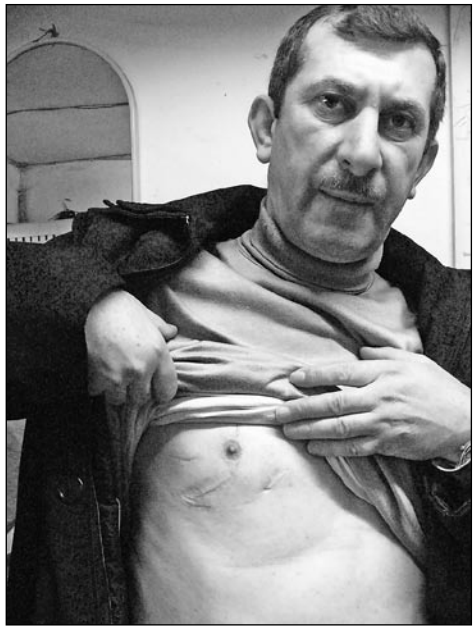
4. prosince 2006 uspořádal farář Keith Roderick v této spojitosti demonstraci před Bílým domem ve Washingtonu, aby upozornil na neudržitelnou situaci iráckých křesťanů. Demonstranti požadovali, aby byli iráčtí Křesťané konečně uznáni za legitimní azylanty: Obrátil se na amerického prezidenta: „Vy předpokládáte, že se Iráčané mohou vrátit do své vlasti, protože tam platí ústava a mají zvolenou vládu, zaručenou bezpečnost a náboženskou svobodu – to je ale cynické. Pane prezidente, pokud jim nelze zajistit bezpečný pobyt v Iráku, pak jim musíte pomoci, aby se z nich u jejich přátel a příbuzných v USA stali legitimní uprchlíci a žadatelé o azyl. Iráčtí křesťané budou v USA podporovat demokracii a pluralismus.“

Iráckým křesťanům jsou dveře do USA přivřeny

20. března 2007 to budou už čtyři roky od vpádu do Iráku. V prvních dvou letech války bylo mezi iráckými uprchlíky 36% křesťanů. V roce 2005 jich bylo vpuštěno do USA 197, to je 0,37% z 54000 uprchlíků evidovaných OSN. V roce 2006 bylo přijato 202 Iráčanů. V obou letech 2005 a 2006 dovolil však Washington vstup více jak 20000 somálských muslimů; to znamená, že na jednoho Iráčana připadlo 50 Somálců. Přitom mají USA pro jimi organizovanou válku v Iráku obzvláštní odpovědnost za Iráčany. K tomu je třeba zdůraznit, že křesťanští Iráčané jsou Američanům kulturně i nábožensky blíž než muslimové ze Somálska. Iráčané takovému jednání nerozumí.



Rodina Sliwova, žádost o azyl zamítnuta



Salim Georgiesob, oběť teroristů



Rodina Yunam, kříže zachráněné z Bagdádu

Žádejte propuštění křesťanských učitelek!

Sender (odesílatel)

Křesťanská mezinárodní solidarita
Předmostí - Náves 38
751 24 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

12,- Kč

His Excellency
President
Susilo Bambang Yudhoyono
President RI
Istana Merdeka
Jakarta 101 10
Indonesia

Indonésie - Křesťanky uvězněny

Učitelky Rebekka Zakaria, Eti Pangesti a Ratna Bangun byly vrchním soudem v Bandungu v indonézské provincii Západní Jáva odsouzeny k tříletému vězení. Jejich provinění: „Pokus o násilné obrácení" muslimských žáků.

V červnu 2003 vstoupil v platnost vládní návrh zákona „O národním vzdělávacím systému." Podle něho musela všechna učiliště pečovat o to, aby nemuslimské děti byly vzdělávány podle svého náboženství. Tři měsíce na to začaly v západojávské vesnici Harguelis působit učitelky Rebekka Zakaria, Eti Pangesti a Ratna Bangun. Učili 10 křesťanských školáků a mládež ve věku do 19 let náboženství. Přibývalo ale také muslimských dětí, které měly zájem o vyučování. Učitelky souhlasily s podmínkou, že tyto děti přinesou povolení od svých muslimských rodičů. Muslimští rodiče se na znamení souhlasu museli nechat i se svými dětmi vyfotografovat při jejich vyučování.

Když ale místní muslimové zjistili, že někteří muslimští školáci dostali bible a zpívají doma křesťanské písně, obrátili se na „Radu muslimských duchovních". Člen rady H. Erik Isnaeni zažaloval tyto tři paní z porušení paragrafu 86,23 „Zákona na ochranu dětí" z roku 2002. Ten zakazuje „pokusy k obrácení muslimských dětí na křesťanství proti jejich vůli" prostřednictvím „lží, klamání a přemlouvání."

Zastrašování soudců

Především mladí muslimové přerušovali první soudní jednání 30. června, stejně jako všechna další, proti třem křesťankám hlasitým pokřikováním na soudce: „Allahu akbar" (Alláh je větší), „Smrt křesťanství, „Zabijte je", „zastřelte je", „oprátku pro Rebekku". Rebekkou mysleli učitelku Rebekku Zakariu,

Your Excellency,

We are distressed to hear that the Christian teachers Rebekka Zakaria, Eti Pangesti and Ratna Bangun from the West Javan village of Harguelis have been sentenced to three years imprisonment. Allegedly they were trying to forcibly convert Muslim children to Christianity. However, credible human right sources consider their conviction on Sept. 1, 2005 by the High Court of Bandung as unfounded.

We urgently call for the immediate release of Rebekka Zakaria, Eti Pangesi and Ratna Bangun.

Yours sincerely and respectfully,

_____ _____

Place, date (místo, datum) Signature (podpis)

Jsme otřeseni odsouzením křesťanských učitelek na tři léta vězení. Byly odsouzeny za údajné pokusy obrátit na křesťanství muslimské žáky. Důvěryhodné zdroje od ochránců lidských práv dokazují, že rozsudek vynesený vrchním soudcem byl neodůvodněný.

Žádáme proto naléhavě propuštění vězněných učitelek.

pastorkyni místní „Křesťanské církve David Camp“. Její kostel byl místními islámskými úředníky násilně zavřen. Při předposledním soudním jednání 25. srpna 2005 uspořádali extrémisté v soudním sále islámskou bohoslužbu; ve dni vynesení rozsudku přinesli do soudní síně prázdnou rakev. A přítomní rodiče dětí, kterým dali souhlas k účasti na vyučování, byli tak zastrašeni vystupováním extrémistů, že se žádní z nich neodvážili vystoupit na ochranu učitelek. 1. září 2005 je odsoudil vrchní soudce v Bandungu za pokusy o násilné obracení muslimských dětí na islám na tři roky do vězení. Doposud byla všechna odvolání justičními úředníky zamítnuta. Přesto zůstávají uvězněné křesťanky neotřesitelně optimistické. Rebekka Zakaria: „Jednoho dne, v čase, který určí Pán, budeme opět svobodní lidé.“



Eti Pangesti, Ratna Bangun, Rebekka Zakaria za mřížemi

Pamatujte na vězně, jako byste byli uvězněni s nimi; pamatujte na ty, kdo trpí, vždyť i vás může potkat utrpení.

Židům 13,3

Zprávy k zamyšlení a modlitbě

„Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.“

Mat 5, 44-5

INDIE

Věřící v hinduistických vesnicích čelí intenzivnímu útisku v podobě vyčleňování ze společnosti a nátlaku ze strany sousedů. Přestože pronásledování sužuje obyvatele venkova i měst, křesťané žijící na vesnicích často trpí více kvůli nutnosti využívat společné zdroje a zařízení a také v důsledku existence náboženské a kastovní hierarchie v izolovaných osadách. Kromě násilných útoků páchaných a podněcovaných hinduistickými extrémisty je křesťanům na venkově bráněno využívat společné zdroje jako jsou vodní nádrže, studny, pastviny pro dobytek, školy a objekty sloužící ke kremacím. Vesničané se také někdy uchylují k zastrašování v podobě znásilňování křesťanek - znásilnění je však vnímáno jako ostuda a tak většina incidentů zůstane nenahlášena. Znásilnění pastorovy manželky v osadě Elha v Biháru 29. listopadu je jedním z konkrétních příkladů sílícího pronásledování, které postihuje křesťanské venkovany.

Compass Direct News

Členové mládežnické sekce hinduistické extrémistické skupiny ve čtvrtek 30. listopadu vtrhli do budovy střední katolické dívčí školy při klášteře Avila v Mysore ve svazovém státě Karnátaka a fyzicky napadli několik zaměstnanců. Členové *Bajrang Dal,* mládežnické organizace tvořící součást hnutí *Vishwa Hindu Parishad* (VHP), obvinili školu z pokusů o obracení hinduistických dětí ke křesťanství. Čtyři muži z *Bajrang Dal* a VHP vtrhli do kanceláře ředitelky školy, sestry Franciny, a vyptávali se jí, proč je v nedaleké hinduistické škole Sadvidya rozdávána křesťanská literatura. Poté co extrémisté zmlátili muže nařčeného z distribuce křesťanské literatury pro sestru Francinu, proniklo do objektu školy přibližně padesát lidí, kteří začali zaměstnance slovně urážet a obviňovat je z neetických konverzí. Když se zaměstnanci snažili sestru Francinu chránit, extrémisté je surově zbili.

1. prosince 2006

Compass Direct News

NOVÉ DILLÍ, 21. prosince 2006 - Hinduističtí extrémisté měli tento týden na svědomí nejméně dva útoky na křesťany. Včera v severoindickém svazovém státě Harijána zmlátili křesťanské manžele a v neděli 17. prosince napadli pastora v Čatisgarhu ve střední Indii. Přibližně 50 extrémistů z hnutí Bajrang Dal včera v osm hodin ráno fyzicky napadlo křesťanské manžele, Rakeshe Sena a Suman Senovou, v jejich domě v Lakarpuru v distriktu Faridabad. Útočníci byli na manžele rozhněvaní, protože pravidelně umožňovali členům společenství Nový život, aby se scházeli v jejich bytě, a varovali je, aby s tím přestali. V Raipuru skupina přibližně padesáti extrémistů z Dharam Raksha Sena v neděli 17. prosince zmlátila pastora nezávislého společenství a obvinila ho z vynucených konverzí. Philip Jagdalla byl přepaden cestou domů po vyučování v nedělní škole ve svém sboru.

Compass Direct News

MUMBAJ, Indie, 19. prosince 2006 - Rozlícení rodiče včera napadli arcibiskupa Bernarda Morase z Béngalúru a rozbili mu čelní sklo automobilu. Arcibiskup byl na návštěvě areálu katolické školy a kostela na předměstí Jalahali, který v noci vyplenil zástup čítající více než sto výtržníků. Rozlícení rodiče provolávali nejrůznější slogany, pochodovali s transparenty požadujícími zatčení otce Mathewa Theruvanmooly (ředitele střední a vysoké školy sv. Klareta) a nakonec vyvlekli arcibiskupa a členy jeho doprovodu

z auta. Přihlížející policisté nijak nezakročili. Otec Theruvanmoola byl obviněn ze sexuálního zneužívání studentek a zaměstnanci střední a vysoké školy sv. Klareta z rozdávání Biblí a obracení studentů ke křesťanství. Po nějaké době se zástup rozrostl na přibližně 2 000 lidí, kteří vtrhli dovnitř a začali demolovat vybavení školy.

Compass Direct News

NOVÉ DILLÍ, 18. prosince 2006 - Neznámý volající, který se do telefonu představil jako islámský terorista, vyhrožoval křesťanskému konvertitovi od islámu v jihoindickém svazovém státě Kérala zabitím. Pastor Paul Ciniraj Mohammed, vedoucí představitel organizace Salem Voice Ministries v distriktu Kottayam, již v minulosti jeden pokus o vraždu přežil. Tentokrát extrémista zatelefonoval pastorovi ve čtvrtek 14. prosince a řekl mu, aby „začal počítat své dny, protože tě za pár dní zabijeme“, uvedl Ciniraj v rozhovoru pro agenturu Compass. „Hovořil velmi nahlas a prohlásil o sobě, že je členem islámské teroristické skupiny.“

Compass Direct News

NOVÉ DILLÍ, 1. prosince 2006 - Obyvatel osady Elha v distriktu Rothas v Biháru ve středu 29. listopadu znásilnil manželku místního pastora. Podle místních zdrojů ho hinduističtí extrémisté povzbuzovali, aby ženu znásilnil a napomohl tak k rozvrácení křesťanských aktivit ve vesnici. Ve středu 29. listopadu přibližně v půl sedmé večer Kamlesh Singh Yadav údajně unesl a znásilnil osmadvacetiletou Neelam Paswan, manželku Shrirama Paswana, na poli nedaleko od jejího obydlí. Paswanovi pracují pro Faith Fellowship (Společenství víry), místní registrovanou nevládní organizaci, kterou založil pastor Radhey Shyam Philip. „Jedná se o spiknutí extrémistů s cílem nás vyhnat a zastavit veškerou křesťanskou práci ve vesnici,“ uvedl Philip v rozhovoru pro agenturu Compass. „Když jsme zahájili provoz školy, někteří extrémisté nás obviňovali z obracení dětí ke křesťanství.“

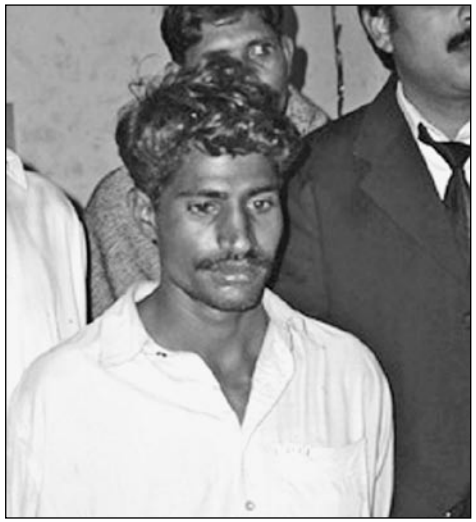
Compass Direct News

NOVÉ DILLÍ, 30. listopadu 2006 - Policisté ve svazovém státě Džarkhand na východě Indie si zakrývají oči před zoufalou situací dvou křesťanských rodin, jejichž příslušníci byli surově zbiti a vyhnáni ze své vesnice, protože se odmítli vzdát své víry. Hinduističtí vesničané letos v červnu vyhnali rodiny Rajua Toppa a Santoshe Karmaliho z osady Dublia v distriktu Ranchi. Mluvčí Celoindické křesťanské rady poznamenal, že hinduisté již v minulosti křesťany několikrát napadli. V květnu hinduističtí vesničané nařkli Toppa z násilného obrácení přítele z dětství jménem Karmali a jeho rodiny. Obě rodiny pronásledoval člen místní organizace *Rashtriya Swayamsevak Sangh* Sandeepa Oraona se svými přáteli téměř nepřetržitě od okamžiku přijetí Krista před osmi lety. Přestože postižení křesťané předložili na policii stížnost proti Oraonovi a jeho přátelům, policisté nepodnikli žádné kroky.

Compass Direct News

PÁKISTÁN

12. listopadu vtrhlo 10 islámských extrémistů do kostela křesťanského společenství ve vesnici Dorfes Talab, ztlouklo dva členy společenství, Haroon Masiha a Ashraf



Ashraf Masih

Masiha, a zničilo vybavení kostela.

1. září unesli islamisté v severním distriktu Muzaffarabad křesťanská děvčata, 15letou Shalom a 14letou Sharon hrůzným způsobem. Obě dcery misionářského páru se po znásilnění vzepřely přestoupit na islám a stát se špehy mezi ostatními křesťany.

Loni v listopadu byly křesťanky 40letá Nasreen Pervaiz a její teprve 13letá dcera krutě mučeny svým zaměstnavatelem Muhammad Ikramem a jeho ženou Sabiha Jabeen. Matka s dcerou odmítly přestoupit na islám. Díky spolupráci policie byly sice osvobozeny a mohly zmizet, jejich mučitelé však zůstali na svobodě!

Od 25 listopadu 2006 si odpykávají 10leté vězení křesťané Buta Masih, téměř 70letý a 65letý James Masih za „rouhání proti koránu“. Byli odsouzeni na základě pochybného svědectví za spálení stránek koránu.

CSI

EGYPT

V červnu 2006 byla islamisty unesena mladá křesťanka Demiana Makram Hanna z vesnice El Fayoum. Od té doby je nezvěstná. Příbuzný, který se ji snažil vypátrat, byl úředníky státní bezpečnosti napaden a dokonce držen ve vězení.

CSI

SEVERNÍ KOREA

V listopadu minulého roku vyzvala Švýcarská evangelická aliance k měsíci modliteb za Severní Koreu. Více jak 4000 věřících se písemně zavázalo k denním modlitbám za pronásledované křesťany v Severní Koreji. Podpisové listy spolu s Biblí byly prostřednictvím vyslanectví KLDR zaslány prezidentovi Kim Čong Ilovi.

CSI

22letý severokorejský křesťan Petr, který dnes žije v Číně: „Pevně věřím tomu, že si Bůh přeje, abych se vrátil do Severní Koreje, abych zvěstoval svému lidu radostnou zvěst. I kdyby mne znovu zavřeli nebo dokonce zabili, půjdu tam.“

Kvůli evangelizační činnosti byl Petr už jednou v severokorejském koncentráku.

CSI

TURECKO

Od října 2006 byli farář Mehmet Sahin Coban a jeho malé společenství v městě Odemis (východně od Izmiru) napadáni islamisty. 4. listopadu vhodili do jejich kostela „molotovův koktejl“ a značně jej poškodili. Coban konvertoval před několika lety z islámu na křesťanství.

CSI

ISTANBUL, 12. prosince 2006 - Turecký prezident Ahmet Necdet Sezer minulý týden zabránil přijetí klíčové součásti reformní legislativy, která měla rozšířit svobodu náboženského vyznání v Turecku. Sezer, radikální sekularista, vrátil zákon poslancům k přepracování 29. listopadu - ve stejný den, kdy Evropská komise doporučila odročení osmi kapitol vyjednávání o vstupu Turecka do EU. Prezidentské veto odsouvá naplnění sílících požadavků EU, aby Turecko řešilo dlouhodobé křivdy páchané na křesťanské a židovské menšině, tvořící necelé jedno procento z celkové populace. Ve své konečné upravené podobě by zákon umožňoval nadacím založeným příslušníky náboženských menšin vznést majetkový nárok na desítky cenných nemovitostí zkonfiskovaných tureckou vládou v uplynulých 32 letech.

Compass Direct News

BLÍZKÝ VÝCHOD

V palestinské televizi prohlásil 14. 11. hrdě palestinský politik, že PLO se stane zdrojem světového náboženského terorismu. Sekretář strany Fatah, Ahmed Hales Abu Maher: „Dali jsme světu děti s granáty, děti s kameny a muže a ženy jako sebevražedné mučedníky.“

CSI

Modleme se vytrvale za mohamedány, aby pochopili, že násilí a vražda nesmí sloužit k šíření náboženství. V božích očích jsou teroristické činy vždy hříchem.

IRÁK

Islámští extrémisté napadli 1. listopadu dominikánský „Kostel zvonů“ v Mosulu. Zničili vrata a vytloukli okna a poškodili i blízký klášter a hostinec.

V říjnu bylo v Iráku islamisty zabito také několik křesťanů: kněz syrské ortodoxní církve, Paul Alexander a duchovní Dr. Joseph Fridon Petros z hlavního města Bagdádu, Ayad Tariq 14letý z městečka Bakuba, 22letý Ziayd A. z města Mosul. Po pachatelích ani vidu ani slechu. CSI

VIETNAM

Komunistické úřady pokračují v pronásledování křesťanů z kmene Degar: 14. září byl krutě týrán Y-Tao Eban, protože používal mobilní telefon proti platným předpisům. 13. října byl poblíž své domovské vesnice zatčen křesťan Tinh. Kde je, nikdo neví. Podle organizace na ochranu lidských práv, „Montagnard Foundation“ je dnes ve Vietnamu za mřížemi 350 křesťanů z kmene Degar.

CSI

INDONESIE

JAKARTA, 10. ledna 2007 - Dvousetčlenný zástup zabránil místnímu společenství v pořádání vánoční bohoslužby uprostřed jinak poklidného svátečního období v Indonésii. Některé muslimské skupiny dokonce poskytovaly společenstvím ochranu po boku policie a armády. V osadě Cengkareng Timur početný zástup zabránil společenství Indonéské letniční církve uspořádat vánoční bohoslužbu. Vůdce zástupu, muž jménem Kodri, prohlásil, že křesťané porušují vyhlášku, která v Západní Jakartě zakazuje pořádání bohoslužeb v soukromých domech, přestože společenství pořádalo bohoslužby v soukromém objektu bez problémů již od roku 2004. S blížícím se Štědrým dnem bylo na ochranu církevních budov, nákupních center a letištních terminálů v Jakartě nasazeno více než 17 000 policistů a vojáků. Na zajišťování bezpečnosti se podílelo také několik muslimských organizací.

Compass Direct News

JORDÁNSKO

Ve městě Madaba má být v roce 2008 otevřena první katolická univerzita v zemi. Je to průlom v islámské zemi, jakou je Jordánsko.

CSI

KUBA

Marxistické úřady znemožnily nejznámějšímu kubánskému novináři, Dr. Guillermo Farinas Hernándezovi, vycestovat do Německa. Tam měl statečný publicista převzít cenu pro obhájce lidských práv ve městě Výmar. Hernández opakovaně poukazoval na porušování lidských práv a omezování náboženské svobody Castrovým režimem.

CSI



Guillermo Farinas Hernández

RASISMUS

Už 40 let připomíná OSN 21. března rasově diskriminované. Lidstvo se dosud nezbavilo tohoto „výdobytku“ osvícenství. Smutný rekord drží dnes Súdán. Chartúmské etnické čistky stály již život dvou milionů černých křesťanů a animistů a vyhnání dalších 5 milionů z vlastních vesnic.

CSI

Jak jsme hospodařili

31. ledna se sešlo představenstvo a revizní komise (RK) ke své výroční schůzi. Zhodnotilo činnost CSI ČR v uplynulém roce a dojednalo plán na rok letošní. V našem programu zůstává vydávání 6 čísel Zpravodaje KLN, podpora zvolených programů (Indie, Súdán) a prezentace činnosti CSI v médiích a na přednáškách (můžete nás pozvat na přednášky o cestách za otcem Medem, do Jižního Súdánu a islamizaci Evropy). Velkou práci odvádí Petr Matyáš na našich inovovaných webových stránkách; pokud máte možnost, prohlížejte si je. Navíc ne vše se dostane do Zpravodaje. Vyslechli jsme si Zprávu o činnosti CSI a Zprávu RK a předkládáme Vám s velkým poděkováním schválené ekonomické výsledky za uplynulý rok, jak je zpracovala naše účetní Jana.

HOSPODAŘENÍ CSI ZA ROK 2006

PŘÍJMY:	2 109 487,44 Kč

VÝDAJE:

POPLATKY BANKY	17 978,25
TISK	150 179,00
POŠTOVNÉ	88 939,00
HUMANIT. ČINNOST	1 624 676,50
CESTOVNÉ	44 855,80 + 93 USD
ADMINISTR. POTŘEBY	6 086,00
ODMĚNY + 15% ODVODY FÚ	84 180,00
POPLATKY INTERNETU	2 265,00
SLUŽBY	1 542,00
CELKEM	2 020 701,55 + 93 USD

Zůstatek k 31.12.2006:		ROZPIS HUMAN. ČINNOSTI:	
Pokladna	1 811,50	SÚDÁN	710 926,50
ČSOB	810 233,60	INDIE	913 750,00
CELKEM	812 045,10	CELKEM	1 624 676,50

Ještě jednou všem dárcům Pán Bůh zaplať! Děkuji také všem spolupracovníkům, vám, co jste nám posílali náměty, připomínky a povzbuzení, co jste poslali protestní lístky a nezapomínali na vytrvalé modlitby za pronásledované a vězněné bratry a sestry.

Ing. František Kopečný, VŘ CSI ČR

Poděkování dárcům

Děkujeme všem, kteří přispěli na účet CSI ze svých účtů v lednu a únoru (do26/2)

E.R.+J.L., MUDr. Jana Kadlecová, Petr Brychta, Miloslava Ryšánková, Marie Eisensteinová, Jaroslav Boudný, ŘK farnost?, Miroslava Kutálková, Jitka Černá, Sylva Potůčková, Jana Faicová, Anna Bravková, Dušan Zeman, Ludmila Formánková, Dagmar Heinzová, Josef Hurbiš, JUDr. Jiří Fleischer, Ludmila Běhanová, Žaneta Župková, Eugenie Miškovská, Marie Radikovská, Zdenka Boráková, Bekárkovi, René Hornová, Urszula Konečná, Jan Blahuta, Věroslava Chytílková, Marie Fenclová, Pavel Bedač, Jana Světlá, Marie Utíkalová, Jaroslav Záleský, Ivo Křižka, Monika Zechovská, Vladislav Bžoch, Marcel Turičík, Veronika Nováková, MUDr. Anna Velková, Jan Malý, Noela Frolková, Tomáš Bayer, ŘK farnost Lanškroun, Vladimír Kamas, Jiří Brauner, Ladislav Radič, Stanislav Juránek, Marie Zatloukalová, Jan Benda, Hana Borková, Mgr. Iveta Černá, Tomáš Bayer, Jan Brož, PhDr. Jana Mančalová, Ing. Borek Tichý, Mariana Felnerová, Mgr. Bohumil Poláček, Jolana Oravcová, Jolana Kodimová, Magdalena Knorková, P. Josef Šich, Věra Pekařová, Zdeněk Dubský, Jaroslav Kouřil, Jaromír Krejčí, Markéta Tomečková, Margit Dvořáčková, Anna Maixnerová, Eva Zilová, Pavel Riedl, Markéta Borová, Marie Gebauerová, Ing. Daniel Žingor, Jan Szczurko, David Prentis, Ing. Vladimír Fajmon, Aloisie Svobodová, Jaroslava Novotná, Olga Michaalová, Švecar, Jan Satke, Martin Jiras, Jindřich Tauchman, Josf Vintr, Josef Poživil, ŘK farnost ?, Zuzana Durychová, Ing. Jitka Procházková, Erika Plutinská, Marie Radolfová, Růžena Lidáková, Ctibor Jareš, Martin Šenkeřík, Miluše Vychodilová, Petr Jansa, Ing.Irena Šroubková, Jaromír Janoušek, Miloš Smolík, Anděla Švecová, Jiří Brauner, František Hasal, JUDr. Jiří Fleischer, Václav Schneider, Eugenie Miškovská, Marie Radikovská, Zdenka Boráková, Ludmila Martinková, NADĚJE KŘÍŽE s.r.o.,Petr Procházka, Ludvík Petrásek, MUDr. Vojtěch Kolín, Jan Blahuta, Karel Exner, Sestry Navštívení P. Marie, Jitka Černá, Ladislav Větříček, Jana Světlá, Marie Utíkalová, Jaroslav Záleský, Ivo Křižka, Monika Zechovská, Martin Matuškovič, Jiří Jirout, Vladimír Kamas, MUDr. Anna Velková, Veronika Nováková, Tomáš Bayer, Jan Malý, Marie Zatloukalová, Jan Benda, Hana Borková, Mgr. Iveta Černá, Pavel Princ, Tomáš Bayer (neznámá adresa), Zdeněk Dubský, MUDr. Marie Rádlová, PhDr. Jana Mančalová, Ing. Borek Tichý, Jolana Oravcová, Mgr. Bohumil Poláček, Mariana Felnerová, Dušan Zeman, Jan Brož, Vladimír Benák, Dagmar Bistrá, Blanka Pospíšilíková, Anna Šimečková.

Děkujeme také všem, kteří přispěli dary poštovními poukázkami nebo jinak

Marie Žáková, Martin Skalický, Dr. Bernarda Dvořáková, Jaroslav Štefka,Zdeněk Purš, František Novotný, Božena Jašková, ŘK farnost Svratka, Kateřina Macháčková, Ing. Václav Kolář, Radim Vondráček, Helena Harasimová, Libuše Bendová, Sonja Francová, Stanislav Gajdošík, Vlastislav Duda, Ludmila Sýkorová, Františka Bednářová, Ing. Jan Dolák, Anna Šubrtová, Václav Kytl, Martin Hlaváček, Anežka Kovaříková, Jiřina Válková, Věra Brabencová, Josef Lacko, Vlasta Kurková, Václav Pokorný, Josef Kratěna, Anežka Jiroušková, Resmije Štiberová, Jarmila Kvapilová, Jiří Buchta, Dušan Kubec, Oldřiška Vojáčková, Eva Součková, Alžběta Procházková, Petr Jiříček, František Matoušek, ŘK farnost Horní Dubňany, Miluše Procházková, Přemysl Vaněk, Marie Šnedrlová, Věra Spisarová, Karel Zámečník, Josef Jambor, Jiří Havlík, Libor Mačát, Jiřina Zemanová, Jiří Heřman, Františka Ickertová, Jaroslav Záleský, Ludmila Hošková, P. Josef Vlček, Jaroslav Januška, Jiří Hořínek, Stanislav Mohapl, Jindřiška Dreslerová, Stanislav Hříbek, Kašpaříkovi, Stanislav Vaněk, Jiřina Pospíšilová, Běla Holečková, Jarmila Čermáková, Ing. Milan Linhart, Josef Bílek, Anna Tomková, Marie Vágnerová, Marie Dvořáčková, Ladislav Króner, Bořivoj Ptáček, Anežka Hrdá, Marcela Uhrová, Anna Vaňková, Tomáš Kuba, Růžena Horáčková, Kristina Víšková, Božena Jašková, Jiřina Horáková, Jana Mikulíková, Dagmar Jandorová, Oldřich Přecechtěl, Josef Jíra, Jiří Bouška, RNDr. Lubor Žák,-Jiřina Housková, Michal Radosta, Vladimír Benák, Petr Vochoč, Jana Janatová, Josef Doleček, Anna Macíková, P. Radim Hložánka, František Synek, Ludmila Čekovská, Anežka Drábečková, Alžběta Vetchá, Valerie Ritnošíková, Redemptoristé Frýdek-Místek, Růžena Fujáková, Stanislava Šlosarová, Jan Tomek, Eliška Zapletalová, Jiří Pala, Drahoslav Hradil, Julie Výmolová, Hana Kadeřábková, Václav Provod, Vladimír Polcar, David Chrastina, Olga Tomaštíková, ŘK farnost Horní Kounice, Zdenka Bílková, Ludmila Hoňková, Vlastimil Krutílek, Božena Biernátová, Ing. Cyril Brázda, Dr. Jan Balhar, Božena Landkamerová, František Przeczek, Závalovi, Ladislav Zapletal, Marie Kadlecová, Marie Čtvrtečková, Marie Handlová, Jaroslav Holub, Irena Schwarzová, Josef Štěrba, Farní charita Nesovice (pí. Galgoczyová), Bohumír Karásek, ŘK farnost Pavlovice u Přerova, Emilie Hamáčková, Ing. Adolf Rázek, Marie Balíková, Bohumila Šuláková, Jaroslav Gottwald, Věra Frydrychová, Ludmila Mazurová, Jiří Šoustar, Anežka Pavelková, Rozálie Škařupová, Rudolf Scheuch, Bedřich Jagoš, Antonín Valík, Ladislav Zapletal, MUDr. Eva Kopečná, Zdenka Kučová, Marie Poulíčková, Hana Janovská, Monika Slunéčková, Jindřiška Landsmannová, Blanka Tomková, Pavel Vrbenský, Františka Němcová, Hedvika Borková, Zdena Troblová, p. Gandrejová, Josef Stoklásek, F.+K. Poláškovi, Anděla Jargusová, Drahomíra Špalková, Lubomír Sommer, Růžena Bartošová, Marie Zochová, Miroslav Melcher, Helena Minďáková, Marie Knotková, Helena Teplová, Anežka Kovaříková, Gertruda Malchárková, Bohumila ministrová, Růžena Stránská, Jarmila Prchlíková, Veronika Borková, Pavla Kupková, Eliška Gotthardová, Anna Marčišinová, Anna Krčmářová, Matúš Šombár, RNDr. Milada Horáková, Marie Cabejšková, Marie Jelínková, Ludmila Dohnalová, Emilie Koudelková, Marie Dobrozemská, Ladislav Zapletal, Marie Peterková, Martin Smolík, Sekulární Institut sv. Zdislavy (chybí adresa), P. Jan Vidlák, Markéta Mrkvová, Petr Hošťálek, Jan Rančík, Miroslav Vala, Marie Beránková, Drahomíra Voláková, Václav Kytl, Božena Bradnová, Zdeněk Hanzl, Marie Válková, Ilaona Balavajderová, Josef Wimmer, Anna Pecháčková, Jan Sedláček, Blechovi, Jaroslava Podestátová, Františka Chutná, Smrčkovi, Marta Strouhalová, Ludmila Tedeschi, Krista Valná, Marie Zatloukalová, Věra Pekařová, Marie Tomečková, Anastazie Velíšková, Josef Soukup, Vilém Kin, Jaroslav Záleský, Marie Vašinová, Eva Oravcová, Ing. Maria Klapcová, Bohumila Pavlíková, Ludmila Holubová, Jiřina Horáková, Zdenka Hrušová, Anežka Pavelková, Alžběta Krčmářová, Marie Polcrová, Dr. Bernarda Dvořáková, Eva Procházková, Matylda Kuchařová, Libuše lBendová, Zdeněk Vodák, Zuzana Benešová, Petr Syrovátka, Emilie Štikarová, Jana Eyerová, Karel Kotyza, František Pek, Martin Matuškovič.

Děkujeme všem, kteří nechtějí být jmenováni nebo jejichž jména čtecí zařízení nerozeznalo

“Kdo dává,
dostává,
mnohem víc přijme...“
sv. František z Assisi

Křesťanská mezinárodní solidarita
P. O. Box 8
750 11 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

O.P.

P.P.
708 03/2002
751 51 Přerov 1

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 8
750 11 Přerov

Tel: 581 203 438
e-mail: csi@csi-cr.cz
Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:
ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídají Ing. František Kopečný, Petr Matyáš a Julius Kahanec

MK ČR E 12619

Tisk EURO-PRINT Přerov s.r.o.

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSANÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.